

Γέροντας Πορφύριος: Η στενοχώρια δείχνει ότι Είσαι μακριά από τον Χριστό.

[- Γέροντες](#)

Η ελευθερία δεν κερδίζεται, αν δεν ελευθερώσουμε το εσωτερικό μας απ' τα μπερδέματα και τα πάθη.

Αυτό είναι η Εκκλησία μας, αυτή είναι η χαρά μας, αυτό είναι το παν για μας. Και ο άνθρωπος σήμερα αυτό ζητάει. Και παίρνει τα δηλητήρια και τα ναρκωτικά, για να έλθει σε κόσμους χαράς. αλλά ψεύτικης χαράς. Κάτι αισθάνεται εκείνη τη στιγμή και αύριο είναι τσακισμένος. Το ένα τον τρίβει, τον τρώει, τον τσακίζει, τον ψήνει. Ενώ το άλλο, δηλαδή το δόσιμο στον Χριστό, τον ζωογονεί, του δίνει χαρά, τον κάνει να χαίρεται τη ζωή, να νιώθει δύναμη, μεγαλείο.

Είναι μεγάλη τέχνη να τα καταφέρετε να αγιασθεί η ψυχή σας. Παντού μπορεί ν' αγιάσει κανείς. Και στην Ομόνοια μπορεί ν' αγιάσει, αν το θέλει. Στην εργασία σας, όποια και να είναι, μπορείτε να γίνετε άγιοι. Με την πραότητα, την υπομονή, την αγάπη. Να βάζετε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, με ενθουσιασμό και αγάπη, προσευχή και σιωπή. Όχι να έχετε άγχος και να σας πονάει το στήθος.

Να εργάζεσθε με εγρήγορση, απλά, απαλά, χωρίς αγωνία, με χαρά κι αγαλλίαση, με αγαθή διάθεση. Τότε έρχεται η θεία χάρις.

Όλα τα δυσάρεστα, που μένουν μέσα στην ψυχή σας και φέρνουν άγχος, μπορούν να γίνουν αφορμή για τη λατρεία του Θεού και να παύσουν να σας καταπονούν. Να έχετε εμπιστοσύνη στον Θεό.

Δεν είναι ανάγκη να προσπαθείτε και να σφίγγεσθε. Όλη σας η προσπάθεια να είναι ν' ατενίσετε το φως, να κατακτήσετε το φως. Έτσι, αντί να δίδεσθε στη στενοχώρια, που δεν είναι του Πνεύματος του Θεού, να δίδεσθε στη δοξολογία του Θεού.

Η στενοχώρια δείχνει ότι δεν εμπιστευόμαστε τη ζωή μας στον Χριστό.

Η επικοινωνία με τον Χριστό, όταν γίνεται απλά, απαλά, χωρίς πίεση, κάνει τον διάβολο να φεύγει. Ο σατανάς δεν φεύγει με πίεση, με σφίξιμο. Απομακρύνεται με την πραότητα και την προσευχή. Υποχωρεί, όταν δει την ψυχή να τον περιφρονεί και να στρέφεται με αγάπη προς τον Χριστό. Την περιφρόνηση δεν μπορεί να τη υποφέρει, διότι είναι υπερόπτης. Όταν, όμως, πιέζεσθε, το κακό πνεύμα σας παίρνει είδηση και σας πολεμάει. Μην ασχολείσθε με τον διάβολο, ούτε να παρακαλείτε να φύγει. Όσο παρακαλείτε να φύγει, τόσο σας αγκαλιάζει. Τον διάβολο να τον περιφρονείτε. Να μην τον πολεμάτε κατά μέτωπον. Όταν πολεμάς με πείσμα κατά του διαβόλου, επιτίθεται κι εκείνος σαν τίγρης, σαν αγριόγατα. Όταν του ρίχνεις σφαίρες, αυτός σου ρίχνει χειροβομβίδα. Όταν του ρίχνεις βόμβα, σου ρίχνει πύραυλο. Μην κοιτάζετε το κακό. Να κοιτάζετε την αγκαλιά του Θεού και να πέφτετε στην αγκαλιά Του και να προχωρείτε.

Ο ταπεινός έχει συνείδηση της εσωτερικής του καταστάσεως και, όσο κι αν είναι άσχημη, δεν χάνει την προσωπικότητά του... Δεν χάνει την ισορροπία του. Το αντίθετο συμβάνει με τον εγωιστή, τον έχοντα αισθήματα κατωτερότητας. Στην αρχή μοιάζει με τον ταπεινό. Λίγο, όμως, αν τον πειράξει κανείς, αμέσως χάνει την ειρήνη του, εκνευρίζεται, ταραάζεται.

Πηγή: *Γέροντος Πορφυρίου του Καυσοκαλιβίτου, Βίος και Λόγοι*
[-imverias.blogspot.gr](http://imverias.blogspot.gr)